

De vier dames verbonden aan stichting Malang: v.l.n.r. Fransje, Maria, Sjan en Kim. © Bert Jansen/DCI Media

Na 25 jaar laatste hoofdstuk voor Hoogeloonse stichting Malang: ‘De middelen zijn goed besteed’

HOOGELOON - Na een kwart eeuw wordt begin volgend jaar de Hoogeloonse stichting Malang opgeheven. Als het lopende studiejaar in de Javaanse stad is beëindigd blijft er nog een mooi bedrag in kas over, dat een andere bestemming krijgt.

Wim Claassen
ED
28 juli 2025, 15:00

De stichting stopt omdat er zowel in Hoogeloon als op het Indonesische eiland Java geen (geschikte) vrijwilligers meer zijn die de ondersteuning en begeleiding van armlastige kinderen in Malang kunnen voortzetten.

Het stichtingsbestuur betreurt de ontwikkeling maar ziet geen verder perspectief.

Al vóór de oprichting van de stichting in 2001 werden er door enthousiaste inwoners vanuit Hoogeloon acties gehouden, om fondsen te werven voor kansarme kinderen in de stad Malang. Het uiteindelijke doel: kinderen daar een toekomstperspectief kunnen bieden.

Spil in het geheel is Kim Waterschoot-Soemanto, zij komt oorspronkelijk uit Malang en vond 36 jaar geleden haar toekomst in Hoogeloon.

Via haar ging het balletje rollen en werd er een netwerk ontwikkeld dat dagelijks de gang van zaken behartigt in Malang. De stichting huurt daar bijvoorbeeld een huis voor twintig kinderen.

„Alle kosten van huisvesting en studie worden door de stichting betaald. Het gaat soms om weeskinderen maar ook om kinderen van alleenstaande moeders en kinderen die door onmachtige ouders bij het tehuis worden gedropt”, legt voorzitter Maria Gooskens uit.

De kinderen worden goed in de gaten gehouden als het gaat om de schoolprestaties, zegt Gooskens. „Geen inzet voor de studie betekent al snel einde van de financiële steun, de coullance die wij in Nederland hanteren is er in Malang niet bij”.

Toezicht op 11.000 kilometer afstand

Tegelijkertijd zit daar ook meteen het breekpunt voor de stichting: het netwerk in Malang is inmiddels aan pensioen toe. Bovendien kan de begeleiding en het lokale toezicht op 11.000 kilometer afstand vanaf Hoogeloon niet langer onderhouden worden.

Lees verder onder de foto

De dames van stichting Malang. © Bert Jansen/DCI Media

Als secretaris van de stichting ervaart Sjan Kaethoven een dubbel gevoel. „Enerzijds vinden we de situatie schrijnend en treurig, want we zien geen kansen voor verder perspectief aldaar. Anderzijds kijken we dankbaar terug op een periode waarin we zo’n driehonderd kinderen een betere toekomst hebben kunnen bieden, dankzij de ondersteuning uit Hoogeloon.”

De hulp bestaat uit een groep vaste donateurs, lokale bedrijven die jaarlijks een paasontbijt verzorgen, een kleinschalig muziekfestival en een ‘vreemd geld-actie’.

Bestemming met educatief karakter

Waterschoot herinnert zich nog levendig dat het allemaal in 2000 begon met het vingertje van dochter Stephanie. „Op de basisschool waren er door acties middelen beschikbaar voor een goed doel en toen stak Stephanie heel voorzichtig haar vingertje op omdat zij in Malang had gezien hoe noodlijdend de kinderen daar zijn”, legt ze uit.

In het dorp zijn geen nieuwe vrijwilligers, daarom moeten we onze activiteiten staken

Kim Waterschoot-Soemanto

Waterschoot is de vrijwilligers in Hoogeloon ontzettend dankbaar. „Ik weet dat alle middelen goed zijn besteed. Omdat er ook hier in het dorp geen nieuwe vrijwilligers het stokje willen of kunnen overnemen, moeten we onze activiteiten staken.”

Fransje Eijkenbroek weet als penningmeester in dat verband van de hoed en de rand. „We staan als ANBI-stichting onder controle van de belastingdienst en hebben onze vergaderkosten en de reizen naar Indonesië steeds zelf betaald.”

Van het kapitaal in kas van zo'n 45.000 euro moeten nog wat kosten worden betaald. Waar de overgebleven middelen daarna heen gaan is nog niet besloten, maar in ieder geval naar een bestemming met educatief karakter, gericht op kinderen en van Hoogeloonse signatuur. „De middelen zijn immers vooral hier in het dorp ingezameld”, aldus Eijkenbroek.